

Sygn. akt I C 941/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 sierpnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Piszczu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Lisowska
Protokolant:	sekr. sąd. Judyta Masłowska

po rozpoznaniu w dniu 1 sierpnia 2018 r. w Piszczu

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko Ł. D.

o zapłatę

o r z e k a :

Powództwo oddala.

Sygn. akt I C 941/17

UZASADNIENIE

W dniu 10 maja 2017 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wytoczył powództwo przeciwko Ł. D. o zapłatę kwoty 28 516,13 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 25 listopada 2010 roku w M. przy ul. (...) w sklepie jubilerskim, po uprzednim użyciu przemocy wobec sprzedawcy T. K., pozwany wyrwał z jej rąk w celu przywłaszczenia paletkę z wyrobami ze złota w postaci 35 pierścionków z osadzonymi brylantami różnych rozmiarów z próbą 585, czym spowodował straty w kwocie 30 000 złotych na szkodę właściciela sklepu A. R.. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Elku wydanym 26 kwietnia 2011 roku w sprawie II K 148/11 pozwany został uznany winnym zarzucanego mu czynu i skazany na mocy art. 283 k.k.

Powód wskazał, że w związku z zawartą przez poszkodowanego umową ubezpieczenia nr (...) z dnia 19 stycznia 2010 roku, która obejmowała ubezpieczenie mienia od kradzieży z włamaniem i rabunku, a także otrzymanym zgłoszeniem szkody, powód przeprowadził postępowanie likwidacyjne pod nr (...), a następnie w oparciu o zgromadzoną dokumentację szkodową powód uznał swoją odpowiedzialność i decyzjami z 21.06.2011r. i 16.09.2011r. wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie w łącznej wysokości 28 516,13 złotych. W konsekwencji, na podstawie art. 828 § 1 k.c. powód nabył roszczenie regresowe względem pozwanego do wysokości wypłaconego odszkodowania. W związku z powyższym powód pismami z 12.09.2012r. i 24.05.2016r. wezwał pozwanego do zapłaty należności w kwocie 28 516,13 złotych. Wezwania pozostały bezskuteczne.

Pozwany Ł. D. mimo należytego powiadomienia go o terminie nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę, nie złożył żadnych wyjaśnień i nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swojej nieobecności.

Sąd ustalił, co następuje:

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Ełku wydanym 26 kwietnia 2011 roku w sprawie II K 148/11, Ł. D. został uznany winnym tego, że w dniu 25 listopada 2010 roku w M. przy ul. (...) w sklepie jubilerskim po uprzednim użyciu przemocy wobec sprzedawcy T. K. wyrwał z jej rąk w celu przywłaszczenia paletkę z wyrobami ze złota w postaci 35 pierścionków z osadzonymi brylantami różnych rozmiarów z próbą 585, czym spowodował straty w kwocie 30 000 złotych na szkodę właściciela sklepu A. R., i za to na podstawie art. 283 k.k. w zw. z art. 280 § 1 kk został skazany. Wyrok uprawomocnił się w dniu 5 maja 2011.

(dowód: odpis wyroku k. 5-5v)

W dacie opisanego wyżej zdarzenia właściciel sklepu A. R. posiadał ubezpieczenie mienia od kradzieży z włamaniem i rabunku w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W..

(dowód: potwierdzenie pokrycia ubezpieczeniowego k. 6-7; polisa k. 9v)

A. R. zgłosił szkodę ubezpieczycielowi. Ubezpieczyciel wszczął postępowanie likwidacyjne, uznał swoją odpowiedzialność i decyzjami z 21 czerwca 2011 roku oraz 16 września 2011 roku wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie w łącznej wysokości 28 516,13 złotych.

(dowód: decyzje o przyznaniu i wypłacie odszkodowania k. 18-19; lista wypłat odszkodowań k. 20)

Sąd zważył, co następuje:

W związku z niestawieniem się pozwanego Ł. D. na posiedzeniu wyznaczonym na rozprawę i brakiem jakichkolwiek wyjaśnień, Sąd zobligowany był do wydania w przedmiotowej sprawie wyroku zaocznego (art. 339 § 1 k.p.c.).

Zgodnie z treścią art. 339 § 2 k.p.c., w wypadku wydania przez Sąd wyroku zaocznego, przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Zgodnie z treścią art. 118 k.c., w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r. poz. 1104), która weszła w życie 9 lipca 2018 r., jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi sześć lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Jednakże koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, chyba że termin przedawnienia jest krótszy niż dwa lata.

Natomiast zgodnie z art. 117 § 2¹ k.c. - dodanego cytowaną wyżej ustawą, który w myśl przepisów przejściowych ma zastosowanie do roszczeń powstałych przed dniem wejścia w życie cytowanej ustawy i w tym dniu jeszcze nieprzedawnionych - po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. Zatem kwestia przedawnienia badana jest w tym przypadku przez Sąd z urzędu.

Odnosnie terminu, od którego zaczyna biec przedawnienie należy odwołać się do art. 120 § 1 zd. 1 k.c., w myśl którego bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie roszczenie powoda stało się wymagalne w dacie wypłaty poszkodowanemu uzupełniającego odszkodowania to jest w dniu 16 września 2017r.

Sąd na skutek oczywistego przeoczenia uznał, iż w niniejszej sprawie doszło do przedawnienia roszczenia oddalając powództwo. W niniejszej sprawie powód złożył bowiem pozew w dniu 10 maj 2017r., a ponadto pozwany nie jest konsumentem. W tym stanie rzeczy, roszczenie powoda winno zostać uwzględnione.